

Lễ Tự Tứ con xin được tri ân Thầy

ISSN: 2734-9195 16:26 28/08/2025

Thầy sẽ chọn đi lúc Sư phụ nghỉ, khi Thầy về đến cũng là lúc Thầy bắt tay vào việc. Chính sự lặng lẽ phụng sự đã thể hiện được đức hạnh của thầy, âm thầm nâng đỡ và mang đến sự bình an cho người xung quanh.

Ở đời, chúng ta không có quyền lựa chọn cha mẹ, trong đạo theo nhân duyên mỗi người sẽ gặp được bậc minh sư. Trong hành trình tu học của con, con may mắn được gặp Sư phụ, bậc Thầy tâm linh của đời và hàng vạn tăng, ni, Phật tử. Nhưng ẩn sau ánh sáng của Sư phụ, có một vị Thầy khả kính mà con luôn dành sự kính trọng, với tên gọi quen thuộc - Thầy Thị giả.

Thầy không ngồi pháp tòa để giảng, không thường xuất hiện trước đại chúng, nhưng Thầy lại có một vị trí quan trọng trong lòng mọi người, bởi Thầy luôn hiện diện bằng phong thái nhẹ nhàng, khiêm tốn, nhỏ nhẹ trong từng lời nói và hành động.

Hình mang tính minh họa

Khi được gần gũi Sư phụ, con mới biết đến Thầy. Lúc đầu, con ái ngại, rụt rè vì bản thân mình quá nhỏ bé trong những vị hầu việc Ngài. Con chỉ đến chào và xin Thầy để được gặp Ngài, nhưng đức hạnh - tâm từ của Thầy lan tỏa khiến con có cảm giác được bình an qua từng ngày.

Vì là thị giả của một bậc cao tăng, nên công việc của Thầy khá nhiều và bận rộn, hầu như khi đêm khuya đến ngày tàn Thầy luôn quan sát và tận tụy phụng sự vị Thầy của mình. Thầy gác lại tất cả mọi việc của bản thân để chu toàn việc hầu cận, khi có việc cần thiết để đi cho đúng lễ nghĩa, Thầy sẽ chọn đi lúc Sư phụ nghỉ, khi Thầy về đến cũng là lúc Thầy bắt tay vào việc.

Chính sự lặng lẽ phụng sự đã thể hiện được đức hạnh của thầy, âm thầm nâng đỡ và mang đến sự bình an cho người xung quanh.

Khi con đi học xa, được Thầy động viên nâng đỡ, điều làm con xúc động nhất đó là tình thương Thầy bao la như người Cha đang bao bọc con. Con mồ côi Mẹ đã bốn năm, từ ngày mất mẹ chưa bao giờ con nhận được sự quan tâm nào bằng tình Mẹ, hôm thầy nhắn và nói: “Khi nào con cần thì gọi Thầy nhé”. Nghe được lòng Thầy, con chột rơi nước mắt, bởi 4 năm rồi, con mới được nghe lại câu này. Ở đây, không phải là con cần thầy để con thoả mãn điều kiện vật chất, mà chính lời Thầy tưới tắm tâm hồn đã khô héo từ lâu của con. Thầy là vậy, lặng lẽ trong từng hành động, dù lời nói nhưng đó là bài học lớn hơn bất kỳ lời giảng nào.

Tháng 7, lễ Tự Tứ đã đến, trong đại chúng đều dâng lên lời chúc tốt đẹp nhất đến Sư phụ. Riêng con, xin dành một góc chỉ mong được bày tỏ lòng tri ân đến Thầy. Con không có lễ vật quý giá, lời văn cũng chẳng trau chuốt. Con chỉ xin được gửi một niềm tri ân sâu sắc đến Thầy.

Kính chúc Thầy pháp thể khinh an, thân tâm thường lạc, luôn là Thầy Thị giả khiêm cung, từ hòa, để sự hiện diện của Thầy mang lại sự bình an cho tất cả mọi người.

Kính niệm ân Thầy!

Tác giả: **Phương Uyên - Đại học Delhi, India**